

syn til de andre Stempelmærker, som ere nævnte i § 5. Der er dernæst i § 17 en lille In-
correcthed efter min Mening, idet § 89 der er
nævnt. Saavidt jeg husker, har det andet
Thing gjort en Ændring i § 89, idet en Deel
af den oprindelige Bestemmelse i Paragraphen
er gaaet ud, hvilket gjør, at jeg troer, at Paa-
beraabelsen deraf i § 17 er mindre correct.
Der er dernæst øverst Sp. 1671 en reen
Trykfeil, „nærmere“ istedetfor „nærmest“. I
det paafølgende Lit. c paa samme Side er der
en Bestemmelse, som lyder saaledes: „Naar i
denne Lov bestemmes, at et Document skal
stemples til en vis Tægt for hvert eller visse
Tusinder Rd., er dette saaledes at forstaae, at
enhver nok saa ringe Overskridelse af disse
Summer beregnes respectivt som et heelt eller
flere Tusinde Rd.“ Jeg troer, at den Bestem-
melse i den Form, den har, passer mindre
godt, efterat der er skeet Forandring i § 3.
Af saadanne Smaating er der enkelte flere,
men jeg skal ikke trætte Thinget med nærmere
at gaae ind derpaa. Kun maa jeg gjøre op-
mærksom paa, at der er en Ændring, som jeg
i det Mindste for mit personlige Vedkommende
kan have en meget stor Lyst til at bringe i
Forslag. Den angaaer § 79 Sp. 1710, nem-
lig den Regel, der bestemmer Ansvaret for
Overtredelse af Stempelansordningen. Der
er deri bestemt, at enhver Udsteder og Modta-
ger af et stempelpligtigt Document er undergivet
den derfor bestemte Mulkt med dens fulde Be-
løb. Dette vil have til Følge, at naar Mulk-
ten er svaret med det fastsatte Beløb af den
ene af de to Contrahenter, kan den inddrives
igen med samme Beløb hos den anden. Det
har været Gjenstand for megen Meningsforskjel
i det andet Thing, og selv i Commissionen var
der deelte Meninger derom. Det er ganske
klart, at naar man strengt juridisk fastholder
Forholdet, er det fuldkomment rigtigt, at naar
To ere lige skyldige i en Lovovertredelse, bør
det, at den Ene kommer til at lide Straffen,
ikke bewirke nogen Frihed for den Anden, men
det forekommer mig ikke, at det er aldeles hen-
sigtsmæssigt saa stringent at fastholde den cri-
minelle Side af dette Spørgsmaal. Jeg troer,
at naar Mulkten een Gang er erlagt for et
Document, og det saa er blevet udeleveret efter

Mulkstens Erlæggelse, bør Sagen dermed være
afgjort, og jeg skal dertil sige, at jeg troer, at
det i Praxis ogsaa vil blive meget lidt anvendt
saalædes at efterspore de andre af flere i en
Stempellosovertredelse skyldige Personer. Der
er under Behandlingen i det andet Thing ind-
kommet en Bestemmelse, hvorefter Sognefogden
ogsaa bliver bemyndiget til at søre Control
med, at Belæggelse med stempelt Papir skeer
inden Udløbet af den foreskrevne Frist af 3
Uger. Jeg troer, at det kan være meget godt
og meget hensigtsmæssigt, at en saadan Bestem-
melse er givet; navnlig vil det jo være til væ-
sentlig Bættelse for Landboerne. Men i § 87
er der ved Siden deraf indkommen en Bestem-
melse om, at Sognefogderne skulle være det
samme Straffeanfvar underkastede som Em-
bedsmænd og Bestillingsmænd, naar de gjøre
sig skyldige i nogen Forseelse med Hensyn til
Paategningen ved Belæggelse med Stempel-
papir. — at de altsaa skulle anses med en
Mulkt første Gang fra 10—50 Rd., anden
Gang fra 20—100 Rd., tredje Gang fra
50—200 Rd. I tredje Gjentagelsestilfælde
kunne Embeds- og Bestillingsmænd forbrøde
deres Embede, hvilket Sognefogderne naturlig-
viis ikke bryde sig noget om; i ethvert Fald
har det ikke nogen pecuniær Interesse for dem;
men Mulkbestemmelserne forekomme mig at
være et noget for høit Straffeanfvar for Sogne-
fogden, naar han alene har gjort sig skyldig i
Efterlædenhed eller Uagtsomhed. Har han brugt
Falsk, bør han naturligviis ikke slippe med
Mulkt, hvilket ogsaa er bestemt i Lovb. kastet.
Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig,
paa det Bedste anbefale Lovforslaget og tilraade,
at det vedtages uforandret i alt Væsentligt.

Formanden: Jeg skalde strax have be-
mærket, at der er indløbet en Trykfeil i de
omdeelte Exemplarer af Lovforslaget. Sp.
1659 § 3 Nr. 42 staaer der nemlig 19,900
Rd., hvilket skal være 9,900 Rd. Det viser
sig af sig selv, men jeg vil dog bede de Herrer
at notere sig Rettelsen.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg
kan ikke andet end være den sidste ærede Ta-
ler taknemmelig for de anerkjendende Yttrin-